

Írsko: Vymieranie kňazov, zatváranie kostolov. Čaká podobný osud Cirkev v celej Európe?

11. januára 2022 ✚ Krátke správy

Ešte pred približne 40 rokmi bolo bežné spájať identitu Írov s katolicizmom. Pokiaľ v americkom filme potrebovali prezentovať katolíka, väčšinou mu prisúdili typické írske meno, ako napr. O'Reilly, O'Callaghan alebo Mallone. Zdalo sa, že írskosť a katolíckosť tvoria nerozlučný pár, ktorého symbióza je skalopevne utužená stáročnými dejinami írskych misionárov, šíriacich katolícku vieru od raného stredoveku na európsky kontinent a odporom voči anglicko-škótskej protestantskej okupácii Írska.

Najnovšie štatistiky, týkajúce sa počtu kňazov, kňazských povolaní, počtu farností a kostolov, však ukazujú diametrálne odlišný obraz. Z Írska sa v priebehu cca 30 rokov, najmä po jeho vstupe do EÚ, ktorá napumpovala do predtým relatívne chudobného, ale hrdého Írska, financie, stal začarovaný ostrov, ktorého nominálne katolícke obyvateľstvo v referendách schválilo umelé potraty a homosexuálne partnerské zväzky, nazývané rôznymi pomenovaniami. To všetko s cudným mlčaním írskeho episkopátu, či dokonca s podporou niektorých jeho členov. Počet praktizujúcich katolíkov v Írsku klesol na dejinné minimum a je otáznne, koľkí z nich by vôbec vedeli povedať, aké sú základné a nezmeniteľné pravdy katolíckej viery.

Je pochopiteľné, že tento stav hlbokého úpadku sa musel prejaviť aj na počte kňazských povolaní. V roku 2020 bol šokujúco vysvätený v celom Írsku len jeden nový kňaz. Ostrov, ktorý kedysi chrlil prúdy kňazov a exportoval ich do sveta, sa tak ocitol na úplnom dne.

Kňazi, ktorých počet sa momentálne v Írsku neustále znižuje, kvôli ich vysokému veku a úmrtnosti, sa sťažujú, že ich nikto nechce nasledovať. Otázne však je, aký príklad a smer ukázali potenciálnym záujemcom o kňazské povolanie. Ukázalo sa, že liberalizmus, ekumenizmus a modernizmus, zrejme nebudú tou najlákavejšou vábničkou pre nové povolania.

Za posledné tri roky v Írsku umrelo viac ako 21 % tamojších kňazov a rehoľníkov. O. John Collins, predseda Združenia katolíckych kňazov to komentoval nasledovne: „*Je smutné vidieť, že toľko ľudí zomrelo v tak krátkom čase.*“ V skutočnosti však nie je ani tak smutné, že starí ľudia zomierajú, to robili počas celých ľudských dejín, ale to, že ich nemá kto nahradiť.

O. Collins priznáva zlú situáciu v Írsku: „*Uvedomujeme si starnutie kňazskej populácie, ale až pri pohľade na štatistiky si uvedomíte, aké veľké sú tieto čísla. Toto je skutočne šokujúca ilustrácia rozsahu problému, ktorému Cirkev čelí,*“ avšak niečo tak evidentné ako úpadok Cirkvi už asi netreba prezentovať ako nejaké nové odhalenie; skôr by bola na mieste analýza príčin tohto úpadku a reálne návrhy na zlepšenie situácie.

V roku 2018 mala Cirkev v Írsku 1800 aktívnych diecéznych kňazov a 720 kňazov v dôchodku. V roku 2019 zomrelo 166 kňazov a rehoľníkov, v roku 2020 zomrelo 223 a za rok 2021 to bolo 163. O. John Collins

otvorene hovori o zrejmej potrebe spájania farností a zatváraní kostolov v budúcnosti.

V roku 2004 malo Írsko ešte 3141 kňazov a v roku 1956 ich bolo 5489. Nesmieme však zabúdať na to, že kým počet kňazov klesá, celková populácia v Írsku narastá. V roku 1956 malo Írsko 3 257 400 obyvateľov a dnes má 6 572 728 obyvateľov, čiže dvojnásobok. Počet kňazov však klesol oproti roku 1956 o trojnásobok.

Kam sa podeli očakávané návaly veriacich, ktoré mali zaplaviť katolícku Cirkev vďaka pokoncilovému *aggiornamentu* a otvorení sa svetu? Treba neustále opakovať, že dnes tak často hierarchami prezentovaný postoj rezignácie a zmierenia so stavom modernej Cirkvi, akoby to bola nejaká dejinná nevyhnutnosť, ostro kontrastuje s ich očakávaniami a prezentovanými sľubmi, ohľadom nárastu počtu veriacich, ktoré uvádzali v 60. rokoch 20. storočia. Odrazu sa však akákoľvek zodpovednosť za súčasný neutešený stav, presúva z konkrétnych skutkov a aktérov diania, na akési tajomné dejinné sily, akoby už neexistovala kauzalita, čiže sled príčin a následkov.

Írsko je príkladom toho, že následky majú svoje korene v konkrétnych príčinách. Stav írskej cirkvi nie je výsledkom nevyhnutného procesu, v duchu materialistického determinizmu, v ktorom sa všetko redukuje na nevyhnutnú časovú následnosť anonymných ekonomicko-spoločenských anonymných síl. Je to výsledok konkrétnych ideí a skutkov, tak ako boli hlásané a vykonané od 60. rokov minulého storočia. Ako napísal americký konzervatívec Richard Weaver: „*Idey majú následky.*“

Bude úpadok írskej cirkvi aj údelom ostatných európskych cirkví? Všetko nasvedčuje tomu, že áno. Starnúce kňazstvo, redukcia farností a chátrajúci a predávaný cirkevný majetok, to je obraz Európy od Portugalska až po Slovensko. A neustále klesajúci počet veriacich. Sú pripravení pastieri prevziať svoj diel zodpovednosti za tento stav? Pred svetom sa to teraz zdráhajú urobiť, avšak raz príde čas, keď budú stáť pred iným Sudcom, ktorému svet nebude prísediacim, ale súdeným.

BM

Zdroj: KAI, PCH24, lxa.wordpress.com, titulný obrázok – flickr.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/irsko-vymieranie-knazov-zatvaranie-kostolov-caka-podobny-osud-cirkev-v-celej-europe/>